

Tractatvs De Pensionibvs Ecclesiasticis

Tonduti, Pierre François de

Lugduni, 1671

Cap. LXV. Pensionem nonnisi super bonis Ecclesiæ temporalibus imponi
posse. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98356](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98356)

21 Differunt etiam istæ gratiæ, quia in illa quæ datur graduatis non mandatur inquiri de idoneitate impetrantis, quia iam fuit approbatus; at in forma communi apponitur illa clausula, *si per sortem in uisionem*, &c. quæ facit gratiam conditionalem & dat formam executori, & si impetrans aliàs esset millies idoneus, prouisio illi facta non subsisteret propter defectum formæ, Bellarmin. *concl.* 668.

22 His ita explicatis, dicimus quod in Literis concessis in forma pauperum, siue in forma communi, siue pro Graduatis; de quibus duabus agit Rebuff. in *prax. tit. de rescript. in forma communi*, & *tit. sequenti*, omnino necessaria est expressio pensionum quas habet impetrans: quia si pensio sit competens, cessat paupertas: Felin. in *cap. postulasi*, de *rescript. num. 8. in tertia declaratione*, ubi dicit, quod quamuis in Literis Gratiæ non sit facienda mentio pensionis, tamen in Literis Iustitiæ, quales sunt quæ conceduntur in forma pauperum, & fieri debet mentio non solum pensionis, sed etiam patrimonij quod impetranti fuit constitutum pro Titulo, quia si expressio illorum facta fuisset cessasset ratio propter quam Gratia in forma pauperum est introducta. Idemque dicendum est de præstimonio, quod impetrans obtinet: quod etiam dicit in *cap. in nostra*, coroll. 30. de *rescr. Staph. in tract. de formis Expectatarum*, in 6. forma, n. 11. cum pluribus quos citat & sequitur Garl. de *benef. parte 1. cap. 5. n. 78.* Quædam tamen circa hanc quæstionem aduertenda sunt.

23 Et primo quidem notandum est, quod si Religiosus impetret beneficium sui Ordinis, etiam in forma Gratiæ & non in forma pauperum, tenetur exprimere pensiones quas obtinet, præsertim in Benedictinis, in quibus pensio est incompatibilis cum beneficio, iuxta Constitutionem Benedicti XII quæ, *Benedicta* vocatur in *cap. 9.* unde de ea Religiosus mentionem facere tenetur, non quidem ex eo quod veniat appellatione beneficii, & sed quia pensio inducit incompatibilitatem cum beneficio in similibus personis, Ioann. Nicol. Arlat. Canonici Ecclesiæ Auenionensis in *sua tract. de inepatronat. num. 80. versicul. limita* verò; quamuis in aliis præter Monachos pensio non inducat incompatibilitatem cum beneficio: Imol. in *clement. Gratia*, num. 10. de *rescript. Gig. de pens. quest. 42.* cum aliis, cum Gonzal. *reg. 8. gloss. 5. s. 5. num. 14.* & Sicut aliàs dicitur, quod omnia beneficia Monacho sunt incompatibilia: *cap. cum singula*, de *prebend. in 6. Gloss. in Clement. unica*, in verbo *statutum*, de *supplend. neglig. pralator.* nisi tamen utrumque beneficium dependeret ab eodem Monasterio, vel nequum inuicem copulatumque sit; tunc enim utrum-

que obtinere potest: Chopin. *lib. 1. monastic. tit. ult. n. 24. in princip. dixi in Quest. benef. cap. 93. num. 14. vol. 1.*

Secundo notandum est, quod cum in Gallia 27 Graduati, vel Nominati ab Vniuersitatibus, qui non sunt sufficienter repleti beneficiorum redditibus usque ad summam in Concordatis expressam, habeant ius petendi beneficia per obitum vacantia, iuxta ea quæ fusiùs dicto *cap. 9.* explicauimus; dubitatum fuit, utrum in computatione summæ quæ replet Beneficiatum, pensiones Ecclesiasticæ sint computandæ? in qua quæstione Rebuff. in *tract. nomin. quest. 9. num. 37.* censuit harum pensionum in nominationibus expressionem fieri debere, quod dicit esse æquitatis plenum; inspicendo mentem Concordatorum, in quibus volunt Conditores providere paupertati Clericorum non habentium ducentos florenos in reditu quod, quomodo intelligendum sit, explicat Louet. cum *Addit. litera G. num. 1.* parum enim refert an habeat in pensionibus, an in reditu beneficiorum: constitutio siquidem ex limitibus rationis intelligenda est; & hoc est quod voluit Gloss. *pragm. sanction. in tit. de collation. in §. sed si quis*, in *vers. tempore*, folio mibi 348. ubi dicitur quod nominatio æquiparatur Gratiæ in forma pauperum, quia inuenta fuit ad prouidendum pauperibus scholaribus, qui nullum, aut minus sufficiens beneficium Ecclesiasticum sunt assecuti: ergo videtur quod sicut in Gratia in forma pauperum, ita & in nominatione fieri debeat mentio pensionum obtentorum.

Vnde id multo magis obtinebit in pensionibus 29 quas Regulares possident, ut teneantur exprimere illas in Literis prouisionis faciendæ vigore nominationis; ut aduertit Prob. in *addit. ad Gloss. prag. sanction. tit. de collation. §. item quod Vniuersitates*, in verbo *Beneficiorum*, num. 2. sed vno verbo, quæstionem hanc resoluit iuxta stylum Curiarum Galliarum Louet. *lit. G. num. 1.* his verbis. & Pensiones re- 30 seruata super beneficiis resignatis per Graduatos, tenent locum repletionis, siue sint super beneficiis curatis, siue non curatis seu simplicibus; secus est de pensionibus referuatis sine causa, & non ex causa resignationis.

Notandum est tertio, quod dum petitur gratia 31 in forma pauperum, non solum exprimi debent pensiones, quas impetrans pacifice possidet, sed illæ etiam quæ sunt litigiosæ, dummodo sint tales ut in illarum possessione exigendi sit impetrans rescriptum: Ratio est, quia ex quo percipit fructus satis prouisum est illius paupertati; & sic cessat causa propter quam conceditur Gratia: ut probat Staphil. in *d. tractat. de formis Expectat. in 9. forma*, num. 12.

CAPVT LXV.

ARGVMENTVM.

ENSIONEM non nisi super bonis temporalibus Ecclesiæ imponi posse. Quomodo distinguatur census super bonis Ecclesiæ temporalibus impositus, & pensio. Nouum censum super bonis Ecclesiæ auctoritate Episcopi imponi non posse, nec antiquum augeri, nisi interuenientibus solemnitatibus requisitis. Quando Episcopus quinquagesimam, & quando centesimam reddituum locupletis Ecclesiæ portionem, pro dotatione alterius Ecclesiæ, vel Capellæ conferre possit ante illius constructionem; Et ad quem hoc casu pertineat ius Patronatus? Super bonis vero

Tract. de Pensionib. Eccl. Cap. LV. 187

verò Hospitalium, Leprosarium, & similium Locorum imponi non posse, si non sint Ecclesiastica: Et ex quibus dignoscatur, vtrum Hospitalia sint Ecclesiastica, vel Laicalia: Et vtrum in illorum bonis alienandis interuenire debeant solemnitates requisitæ in alienationibus bonorum Ecclesiæ.

S V M M A R I V M.

- 1 *Pensio solū super bonis temporalibus Ecclesia imponi potest, non autem super iuribus spiritualibus.*
- 2 *Episcopus super bonis sue Ecclesiæ censum perpetuum imponere non potest.*
- 3 *Inter pensionem & censum super bonis Ecclesiæ impositum quæ sit differentia.*
- 4 *Census nouus Ecclesiæ imponi, vel antiquus augeri non potest.*
- 5 *Census nouus quis dicatur, & quis antiquus.*
- 6 *Papæ autoritas requiritur, vt nouus census Ecclesiæ imponatur.*
- 7 *Nouus census dum Ecclesiæ imponitur, interuenire debent solemnitates requisitæ in alienatione bonorum Ecclesiæ.*
- 8 *Pensionem temporalem, hoc est ad certum tempus, vtrum possit Episcopus constituere super bonis sue Ecclesiæ.*
- 9 *Episcopus potest quinquagesimam, & quandoque solum centesimam suorum reddituum partem convertere in dotationem alterius Ecclesiæ.*
- 10 *Intellige vt procedat, quando agitur de Ecclesiæ nondum constructa.*
- 11 *Quod Prelatis inferioribus non est permixtum. Et vtrum hoc casu necessarius sit consensus Capituli.*
- 12 *Et cui hoc casu competat ius patronatus Ecclesiæ construende.*
- 13 *Hospitalium quædam sunt Ecclesiastica, quædam Laicalia.*
- 14 *In alienatione bonorum ad Hospitalia Ecclesiastica spectantium interuenire debent solemnitates requisitæ ex constitutionibus Apostolicis.*
- 15 *Consuetudo valet, vt in alienandis Hospitalium, quæ ad vitam non conceduntur, bonis, non adhibeantur solemnitates.*
- 16 *Bona Hospitalium Laicalium ex prima fundatione quesita, non possunt alienari sine solemnitatibus.*
- 17 *Hospitalia sunt Loca pia, sed non sunt beneficia Ecclesiastica, nisi fundata sint auctoritate Episcopi.*
- 18 *Hospitale non est Ecclesiasticum nisi habeat annexum onus seruitutis spiritualis.*
- 19 *Hospitale non est Ecclesiasticum nisi possideatur per Clericum.*
- 20 *Item nisi conferatur a persona Ecclesiastica.*
- 21 *Laicus potest habere ius conferendi beneficia ex speciali Summi Pontificis privilegio, nec tunc requiritur aliqua collationis confirmatio.*
- 22 *Privilegium conferendi beneficia concessum est Laicis ex familia de Camilhac; sed conferunt per Vicarium Ecclesiasticum.*
- 23 *Qualitas Hospitalis Laicalis arguitur, si in eo non adsit aliqua campana, nec campanine.*
- 24 *Quamvis si in Hospitali adesset campana, & campanile, non ex eo solo argueretur illud esse Ecclesiasticum.*
- 25 *Campana autem, vt argumentum qualitatis Ecclesiasticæ producat, debet esse ferro alligata, & per eam populus ad Missam audiendam conuocandus.*
- 26 *Hospitale non dicitur consecratum nisi Episcopus primum Lapidem posuerit.*

- 27 *Nec dicitur Ecclesiasticum nisi illius Rectores depurentur ad vitam.*
- 28 *Item oportet vt habeat formam Ecclesiæ.*
- 29 *Si Fundatores sint Laici, presumitur quod Hospitaliale sit Laicum.*
- 30 *Inspectienda est etiam administratorum qualitas si sint Laici.*
- 31 *Item denominatio Hospitalis à nomine ipsius Fundatoris Laici.*
- 32 *In dubio presumitur potius quod Hospitaliale sit Laicum.*
- 33 *Quæ dicta sunt de Hospitalibus, eodem modo decidenda sunt dum agitur de Leprosariis, Elemosinariis, & similibus.*

Consideranda est Regula generalis, pensionem super bonis & iure temporali, ac similibus redditibus & prouentibus alicuius mensæ Monasterij, Episcopatus, vel Beneficij imponendam esse; ex cuius fructibus onus pensionis, veluti quædam feruitus ad similitudinem vsusfructus à sua proprietate quodammodo separetur; non autem super iure spirituali ipsius Ecclesiæ, vt dicit Gig. in tract. de pension. q. 7. in princ. & in effectu Card. Zabari. in Clem. 1. §. 1. de supplen. neglig. pralat. in 3. q. n. 5. definit pensionem, vt sit certa portio ex certa mensa, vel beneficio, ad tempus, non in perpetuum separata.

Ex qua conclusione inferitur. Primò, quod Episcopus non potest super bonis Ecclesiæ censum imponere perpetuum, quia licet nomen Pensionis eū nomine Censui, quandoque pro eodem vsurpentur, vt dicit Hostiens. in summa, sub titulo, de censib. ex actionib. & procur. n. 1. vbi definit censum, vt sit quædam pensio, quæ de prouentibus Ecclesiæ persoluitur: subdens, quod quicquid annuatim præstatur in summa, vel quantitate, præstari potest census.

Tamen inter pensionem, de qua nunc agimus, & censum, magna est differentia: census enim est onus reale, quo bona censui supposita afficiuntur, & perpetuus est, pensio verò Ecclesiastica solum fructus respicit, & cum persona regulariter extinguitur, licet ex accidenti transferri possit, quod enim census sit onus reale, & rem ipsam afficiat, probatur ex l. 3. atatem cum duabus ll. sequentibus, ff. de censib. & in Lexico Iurid. in verbo, census, ex auctoritate Brillonij & aliorum: & in eo sensu accipitur in rub. C. sine censu, vel reliquis fundum comparari non posse.

Hunc igitur censum perpetuum in præiudicium Ecclesiæ imponi de nouo, vel augeri non posse, certum est dicto cap. prohibemus. † Nouus autem census hic intelligitur ille, qui non fuit impositus tempore fundationis, dotationis, consecrationis, exemptionis seu immunitatis indultæ; illis enim temporibus census imponitur vel aufertur; vt copiosius explicat Hostiens. in summa, dicto tit. de censibus n. 3. & 5. non potest Episcopus sua auctoritate præiudicare Ecclesiæ per impositionem huius census perpetui, d. cap. prohibemus, & cap. scientes de censibus, & in clem. 1. §. eadem quoque, de suppl. neglig. Pralat. † Sed solus Summus Pontifex, dispensando in sua lege: cap. ad questiones,

C. de rerum permitt. & tradunt communiter DD. in dicto cap. prohibemus, & ibidem Abb. num. 2. & in cap. praterea, n. 13. eodem tit. † Quia si Episcopus censum imponeret, ex eo Ecclesia in perpetuum graueretur: ideo hoc non potest fieri nisi iusta de causa, & interuenientibus omnibus solemnitatibus in alienationibus rerum Ecclesiasticarum requisitis: Abb. in cap. significauit, de censibus, num. 1. quæ omnia fusiùs explicat Barbosa in tract. de off. & potest. Episc. allegat. 85. per totam.

Diximus de censu perpetuo. Sed quoad pensionem post mortem pensionarij extinguendam, satis superius actum fuit capitibus precedentibus.

8 Vtrum autem Episcopus ex causa possit census personales ad tempus constituere, dubitari potest: in qua questione decisum fuit in primis, Episcopum ex causa dotationis alterius Ecclesiæ, vel Cappellæ, fructus eidem Ecclesiæ pro parte assignare posse, per textum in cap. Apostolica, de donationibus. Viuian. de iurepatron. lib. 2. cap. 4. num. 23. Roch. de Curt. in eodem tract. in verbo, & dotauit, in 16. quest. Lambert. de iurepatron. parte 1. lib. 1. in 5. quest. princip. art. 16.

9 Ex quibus iuribus apparet quod quilibet Episcopus potest conferre quinquagesimam, vel centesimam partem suorum reddituum vni, vel diuersis Ecclesijs, pro illarum dotatione, quando mensa Episcopalis est valde abundans in redditibus: Si tamen Ecclesia, seu mensa Episcopalis valde grauetur, successor sic gesta reuocare potest.

10 Intellige vt procedat, quando agitur de Ecclesia construenda: si enim ageretur de constructa, non potest donare vltra centesimam reddituum, vel possessionum suar mensa, neque hoc casu necessaria est Superioris autoritas, nisi Episcopus excederet quinquagesimam, & respectiue centesimam suorum reddituum portionem. Et ratio differentie inter Ecclesiam constructam, & construendam illa affertur per Rochum de Curte, quia dum agitur de Ecclesia construenda, magis versatur amor Ecclesiæ, & magis augetur cultus diuinus; ideo plus dare potest Episcopus, & maiorem de redditibus vel possessionibus suis portionem pro Ecclesia construenda, quam pro iam constructa.

11 Sed hoc non est permittum alijs Prælati inferioribus: & addunt Doctores in dicto cap. Apostolica, & in locis supradictis, quod licet sit inter Doctores controuersia, vtrum in hoc sit necessarius consensus Capituli, tutius tamen est illum adhibere. † Iuspatrionatus autem hoc casu non Episcopo, sed Ecclesiæ acquiritur: vt tenet Lambert. dicto articulo. 16. num. 5. versicul. certe ista.

Secunda inspectio erit circa bona Hospitalium; vtrum videlicet super illis pensio Ecclesiastica imponi possit? in questione ista distinguendum est 13 inter duo genera Hospitalium. † Quædam enim sunt merè Laicalia, alia verò Ecclesiastica, ex notatis per Garl. de beneficiis, parte 1. cap. 3. per totum, Gonzal. ad reg. 8. gloss. 5. §. 4. num. 14. eademque distinctio probatur ex iis quæ tradit Barbosa in tract. de Episcop. parte 3. allegat. 75. num. 33. & 42. Rebuff. in compend. alienat. bonorum Ecclesiast. num. 57. Redoan. in eodem tract. q. 28. n. 9. & quest. 49. num. 6. quest. 5. cap. 2. Tusch. litt. H. concl. 163.

14 per totam. † vbi concludunt omnes, quod si agitur de Hospitalibus Ecclesiasticis, nimirum quæ sunt fundata auctoritate Episcopi, & dantur in titulum, & ad vitam obtinentis, solemnitates Extravag. Ambrosia, de rebus Eccl. non alienandis interuenire debent; quia hæc merè Ecclesiastica

sunt: † Secus est si agatur de Hospitalibus Laicalibus quæ personis Ecclesiasticis non conferuntur ad vitam, vel auctoritate Episcopi erecta non sunt: maximè verò si talis sit consuetudo bona illa sine solemnitatibus alienandi, quæ consuetudo valida est, & debet obseruari, Lap. in tract. de Hospital. n. 69. in fine, & num. 70. & 71. Et ideo hæc non comprehenduntur appellatione beneficiorum, sicut illa quæ in titulum perpetuum personis Ecclesiasticis conferri solent; Marefcot. lib. 2. var. resol. cap. 3. maximè num. 18.

Verum est tamen, quod licet ex supradictis Doctoribus non requiratur solemnitates iuris in alienatione bonorum Hospitalium, hoc debet intelligi quando agitur de bonis obuientis Hospitalibus post eorum primam fundationem: quæ enim ex primaria origine sunt Hospitalibus relicta, alienari nequeunt sine solemnitatibus requisitis: Redoan. de reb. Ecclesiast. non alienand. quest. 28. n. 11. Lap. in tract. de Hospital. num. 71.

Vtrum autem Hospitalis sit beneficium, ita vt super eo pensio Ecclesiastica imponi possit, colligitur ex concursu qualitatium ad Ecclesiastici beneficii constitutionem requisitarum: Primò enim requiritur, quod illud erectum fuerit auctoritate Episcopi: Guid. Pap. decis. 187. Rota decis. 508. num. 6. & 509. num. 1. parte 1. diuers. & probatur in cap. nemo, & in cap. nullus, de consecrat. dist. 1. Rebuff. in praxi, tit. quare instituta sint beneficia, num. 10. vbi dicitur, quod si Episcopi approbatio non interuenierit, sunt simpliciter loca pia, vel piæ fundationes: Rota coram Greg. XV. decis. 4. num. 11. Marefcot. var. resol. lib. 2. cap. 3. num. 3.

Secundò requiritur, quod habeat aliquod onus seruitiij spiritualis, quia propter officium datur beneficium: cap. fin. de rescript. in 6. Ancharan. in reg. beneficium, de reg. iur. in 6. Garl. de benef. parte 1. cap. 2. num. 60. & 61. & parte 7. cap. 11. num. 1. in princ. vbi propterea inferri quod beneficium non potest conferri irregulari: Monet. de distrib. quotid. parte 2. q. 2. num. 40.

Tertiò requiritur, quod possideatur, & possideri possit per Clericum, quia Laici sunt beneficiorum incapaces: cap. cum adeo de rescript. cap. ex litteris de translat. cap. 2. de institut.

Quartò, quod conferri non possit nisi à persona Ecclesiastica, nempe Episcopo, vel alio Prælato, & non à laico: cap. si quis deinceps, & cap. si quis nullus 16. quest. 7. & ibi Gloss. Ancharan. in regula beneficium, num. 3. Gonzal. loco cit. num. 10. † Quamuis ex speciali Summi Pontificis privilegio, Laici interdum habeat ius collationis beneficiorum: quo casu non requiritur alia confirmatio, aut institutio Episcopi, vel alterius Clerici, vt probat Garl. de benef. part. 1. c. 2. n. 34. † Quale privilegium concessum fuit per Sumos Pontifices antiquissimæ familiæ de Canillac, ex qua assumpti fuere Summi Pontifices, qui gloriosè Ecclesiam gubernauerunt. Vnde Clarissimus Marchio modernus solet conferre beneficia ab eo dependentia, tam in ciuitate Monspelienfi, quam in præfenti Ciuitate Auenionensi, in qua fundatæ reperiuntur quatuor perpetuæ beneficiaturæ in Ecclesia Metropolitana, quæ tamè collatio exercetur per Vicarium ad hoc per Dominum Marchionem constitutum, quod munus hodie & à pluribus annis exercet admodum Reuerendus Dominus Petrus Peregrinus de Tonduti, Pœnitentiarius & Thesaurarius atque Canonicus eiusdem Ecclesiæ Metropolitanae, & Auditor Rotæ Auenionensis, frater meus dilectissimus.

Quintò

Tract. de Pensionib. Eccl. Cap. LXV. 189

- 23 Quinto, quod non conferatur ad tempus, quia licet quaedam sint manualia & amouibilia, tamen sunt aptitudine perpetua, vt probatur in *Quaest. benef. vol. 1. cap. 106. num. 1.* Vnde in facti contingentia dicebam, quoddam Hospitalale de quo agebatur, esse merè Laicale, & non Ecclesiasticum; & idèd super eo pensionem Ecclesiasticam imponi non posse; quia in eo nullum aderat Campanile, nec campana pulsans ad populum conuocandum; ex quo arguitur qualitas Hospitalis laicalis: Mascard. de probation. conclus. 869. n. 1. & sequentibus.
- 24 Quamquam licet ibi adesset campana, & Campanile, & in eo Missæ celebrarentur, non propterea Hospitalale diceretur Ecclesiasticum, vt tradit Gonzales dicta gloss. 5. s. 4. num. 12. post Mohed. decis. 18. de caus. poss. & propriet. & alios per eum allegatos, quia non t. consideratur quod in Hospitali sit aliqua campana, nisi sit ferro alligata, & per eam populus conuocetur ad audiendas Missas: vt per eum Mascard. dicta conclus. 869. num. 4.
- Item non constabat quod Hospitalale illud fuisset consecratum per Episcopum, ex quo præsumberetur Laicale: Martha de iurisdic. parte 4. cap. 113. num. 21. t. nec dicitur consecratum, nisi Episcopus primum Lapidem posuerit, & Crucem erexerit: Ioann. de Selua de benef. part. 1. cap. 6. num. 16.
- 27 Item Rectores illius Hospitalis non deputabantur ad vitam, sed solum ad annum, vel biennium, ergo non erat Ecclesiasticum: Ioann. de Selua in dicto tract. de benef. part. 1. cap. 6. num. 26. t. Rursus

ex eo quod illud Hospitalale non habet formam Ecclesiæ, ex quo præsuntur quod sit Laicale: Federic. de Sen. cons. 111. n. 1. Card. Zabarel. cons. 11. n. ult. t. Præterea omnes fundatores & Dotatores erant Laici, ergo non præsuntur Ecclesiasticum. Zabarel. dicto consil. 11. versiculo, primo ex qualitate fundantium.

Addatur, quod Administratores illius Hospitalis sunt Laici, & non solent in eo Ecclesiastici deputari; ergo laicale: Roman. consil. 477. num. 10. Rota decis. 268. num. 3. parte 3. rec. & illorum Rectorum deputatio fit per Laicos, ad quos non spectaret ius deputationis, si esset beneficium Ecclesiasticum: cap. de Xenodochiis, de religiosis domibus: Rom. consil. 477. num. 8. Rota decis. 725. num. 1. parte 1. diuersorum.

Inspicienda etiam est denominatio Hospitalis, quod nomen sortitur ab ipso Fundatore, non à denominatione Sancti alicuius. Rota decis. 106. num. 5. parte 2. diuers. & decis. 268. num. 4. parte 3. recent. t. Et in dubio præsumentum est, Hospitalale potius esse Laicum, quam Ecclesiasticum: Rota decis. 268. n. 5. parte 3. recent. & d. decis. 166. num. 2. parte 2. diuers. Gonz. dict. gloss. 5. s. 5. num. 24. Et ex his patet quomodo, & in quibus casibus pensio Ecclesiastica assignari, vel reservari possit super Hospitalibus.

Quod eodem modo statuendum est; dum agitur de Leprosariis, Infirmediis, & Eleemosynariis, ac similibus: teste Gonzal. loco cit. num. 23.

C A P V T L X V I .

A R G V M E N T V M .

Pensionem super præbenda Theologali etiam in Gallia imponi non posse: si tamen resignatarius consensum præstiterit, ad eius solutionem cogendus est in odium perfidiæ, ex supremorum Galliarum tribunalium decretis. Quomodo, & quibus concurrentibus hæc præbenda Theologalis stabilienda sit? Quid sit præbenda præceptorialis; & quomodo instituenda? Vtrum super illa pensio imponi queat? Non esse regulariter præbendam hanc perpetuam; Et quomodo Præceptor amoueri possit? Et de variis in huius præceptorialis præbendæ materia prolatis per supremas Galliarum Curias arrestis. Præbenda Pœnitentiarij pensionem admittit.

S V M M A R I V M .

- 1 Præbenda Theologalis quomodo erigenda, & quibus personis sit conferenda.
- 2 Pensionem in Gallia super præbenda Theologali imponi non posse sepius indicatum est.
- 3 Si tamen Theologus resignans pensionem sibi reseruauerit, ad illius solutionem resignatarius cogitur.
- 4 Præbenda præceptorialis, seu scholasticæ, quomodo sit instituenda tam ex Concilio Tridentino, quam ex Ordinationibus Regiis.
- 5 Præceptoriales præbende non comprehenduntur sub Expectatiuis.
- 6 Præceptoriales præbende sunt amouibiles in Gallia, & sic non induunt naturam beneficij perpetui.
- 7 Pensio super præbenda præceptoriali imponi non potest.
- 8 De iure Canonico Præceptores non sunt Canonici, sed sunt amouibiles.
- 9 Ex Ordinationibus Regiis non requiritur præcisè quod pro præceptoriali assignetur præbenda aliqua,

- sed sufficit alium redditum assignare loco præbendæ.
- 10 Per Arrestum Parlamenti Aqueusis Capitulum Ecclesiæ Metropolitana fuit condemnatum ad applicandam pro Præceptore primam præbendam vacantem, & interim prouisionaliter soluendam Præceptori summam 300. Librarum.
- 11 Refertur aliud arrestum eiusdem Curie, in quo prouisionaliter 300. Librarum reducta fuit ad 200. Libras, sed præcisè fuit indicatum, non redditum, sed præbendam adiudicandam pro Præceptore.
- 12 Sed Senatus Tholosanus alternatiuè redditum, vel præbendam adiudicauit.
- 13 Sed postea idem Senatus Præceptori redditum adiudicauit sine diminutione numeri Canoniconum.
- 14 Præceptorialis præbenda materia apud quos tractetur.
- 15 Pensio super Pœnitentiarij præbenda imponi potest.

Hic primo loco præbenda Theologalis, quæ & de iure, & ex dispositione sacri Concilij Tridentini erigi debet, nec non ex Regiis Ordinationibus; de qua multa tradit Barthol. ad Concilij